

szeres átadásáról és továbbfejlesztéséről kell gondoskodni. Nem magyaros-
sá, hanem magyarrá kell tenni a nemzet minden tagját.

Éber János az „Irodalomtanítás és esztétikai nevelés“ szorot összefü-
géséről ír.

Géher Lajos a *mezőgazdasági népiskola fejlődését* ismerteti..

Vicsay Lajos nagyon értékes gondolatokat vázol „Korszerű nevelés a
történettanításban“ c. cikkében. Az egymásután következő, különböző isko-
lafajok részére irt utasítások mutatják, hogy a történelem tanításának célja
miként változik az idők folyamán és tart lépést a politikai élet fejlődésével.
Csak ilyen változásokkal lehet a történelem tanítása korszerű.

Orsz. Középiszkolai Tanáregyesületi Közlöny. A júliusi számban Méhes
Gyula: „A természetrajzi rajzolás és rajzoltatás“ elveit ismerteti. Hasznos
útmutató a rajzolás kivitelére, fajtáira és szerepére az egyes témakörökön
belül.

Az augusztusi számban Kemény Ferenc „A francia nevelés és iskolaügy
válságát ismerteti.“ A francia nemzet feltámasztására sokan a torna foko-
zott fejlesztését vélik egyedül orvosságnak. Ezért ma már abban a túlzásban
gyötrődnek, hogy a testgyakorlati órák száma hetenkint 21, a többi tantárgy
együttvéve ugyanannyi. A torna érettségi tárggyá lépett elő. Az izomember
könnyebben teszi le tehát az érettségi vizsgálatot. Természetesen sokan elle-
ne vannak ennek a túlzásnak. Így azt is hangoztatják, hogy a fizikai erő-
kifejtést a felhasználható tápanyagmennyiséghez kell szabni. Vagyis nem
elég tornázni, de akkor többet is kell ennie a gyerekeknek. A másik változás a
francia iskolákban, hogy szükségesnek látják az Isten-ideál kialakítását a
tanulókban, de egyelőre felekezeti oktatás nélkül.

A szeptemberi számban Lakatos László „A láthatatlan nevelés“ című
cikkében úgy látja, hogy „a tülelemzés, a túlhüvelyezés, a skatulyázás kor-
szakát éljük a pedagógiában,“ a valóságtól elszakadt papírpedagógia“ korá-
ban vagyunk. A tanár lényének, magatartásának vannak olyan finom jel-
legzetességei, amelyek körülfonják a tanulót, s ha ez hiányzik, a legjobb
módszer is csak külső, felületes eredményt érhet el. Ehhez pedig a tanár ön-
vizsgálat és önnevelés útján juthat el. Kardeván Károly „A szavalóművészet-
ről“ ír. Ezt önképzőköröket vezető tanártársaink figyelmébe ajánljuk.

Az októberi számban Imre Sándor sürgeti *Széchenyi* gondolatainak meg-
ismertetését az ifjúsággal nemzeti jövőnk érdekében.

A novemberi számban Róder Pál ismerteti a budapesti „Szülők iskolá-
ját“ és keresi annak okát, hogy e téren a fejlődés miért igen lassú, s vajjon
van-e rá szükség. Nádasdy József „Kémiai gondolkodás, magyar észjárás“
c. cikkében igazolni igyekszik, hogy a kémiai gondolkodás teljesen megfe-
lel a magyar észjárásnak és ezért fokozottabb tanítása csak hasznos lehet
és vele a gimnázium közelebb hozza egymáshoz az értelmiséget és a paraszt-
ságot.

A Magyar Tanítóképző augusztusi számának nagyobb tanulmánya M.
Benes Anna tollából „A liceumi történelemtanítás és a gyakorlatiasság kér-

dése." Koltai István kisebb cikkben ismerteti „*A német tanítóképzés új útjait.*“ A főiskolai képzés megszűnt. Visszaállították az 5 éves tanítóképző intézeteket. Alapiskolája a Hauptschule, illetve a középiskolák osztályai. Az érettségizettek egy évi tanfolyam után nyernék tanítói diplomát. Ideiglenesen, amíg a tanítóhiány meg nem szűnik, 19–30 évesek középiskolai bizonyítvánnyal 1–2 évi tanfolyamon szerezhetik meg a tanítói oklevelet.

A szeptemberi számban Horváth B. Kristóf ismerteti az első modern tanítóképző intézetek megalkotójának, De La Salle-nak munkásságát.

Az októberi számban Jankovits Miklós *Imre Sándor* szellemi portréját festi meg tanári működésének 40 éves fordulója alkalmából. Szeretettel és őszinte nagyrabecsüléssel gondolunk reá mi polgári iskolai tanárok is, hiszen értékes munkásságának egy jó részét a polgári iskolai tanárok képzésében töltötte. Kívánjuk, hogy áldásos nevelői munkásságát jó erőben folytassa még sokáig magyar hazánk javára.

Matzkó Gyula.

Die Mittelschule. (*A hat osztályos német polgári iskola közlönye.*) Nikolaus Maaßen tollából „*A második háborús év küszöbén*“ c. alatt a következőket olvassuk. A „*Die Mittelschule*“ a háború jegyében kezd az 1941-es évfolyamát, s arra utal, hogy a most folyó küzdelem a tőke és a munka harca egymás ellen. A harc diadalmas befejezése után nagy alkotó munka fog a német birodalomban megindulni. Ebbe a munkába bele kell kapcsolódnia a német nevelésnek is, aminthogy a jelen háborús feladatba is bekapcsolódott. Háborús feladata az volt, hogy a lelkekbe elszántságot, győzelembe való hitet, s tettekézséget öntsön. A legmagasabb katonai és állami vezetőtényezők is elismerték az iskola háborús jelentőségét, s hangsúlyozták az ifjúság alkotóképességét. Ez a néppolitikai feladat új nevelésügyi határozmányokban nyert kifejezést minden iskolafajra vonatkozólag.

A „*Mittelschule*“ számára az 1940. év a beteljesülés éve. Először is beleillesztették a birodalmi iskolaszervezetbe, majd újrólévi ajándékkal megkapta az őt illető új rendelkezéseket „*Határozványok a középiskolai nevelés- és oktatás részére*“ cím alatt. Ezekben lefektették azokat az alapelveket és feladatokat, melyeket az iskolának teljesítenie kell. Az új rendelkezések a középiskolát (polgári iskolát) gyakorlati építő munka szolgálatába állítja. Hogy ez az iskolafaj már eddig is milyen erőfeszítéssel és milyen eredménnyel végezte feladatát, azt a legjobban a statisztika mutatja. E szerint a német *Mittelschule*-ba történt felvételek a múlt évhez képest 32,4 százalékkal növekedtek meg. Ez nyilvánvaló bizonyíték az iskolafaj szükségessége mellett s tanujela a bizalomnak, mellyel széles néprétegek az iskola iránt viselkedtek. Az új határozványokat a volt osztrák *Hauptschule* és a szudétai *Bürgerschule* iskolafajaira is kiterjesztették. A középfajú iskolák tanítósaága nagy buzgósággal és nagy eredményességgel látott hozzá az új feladatok megoldásához. Az I.—II. o. részére áthasonuló tervet készítettek: hogy 1940 húsvétjára elérhessék az új célokat. A IV.—VI. o. részére átmeneti tervet készítettek, hogy 1941 húsvétjára minden szak elérje az új osz-